

FELSŐ-ZEMPLÉN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: Török-utca 220 szám.	Kéziratok nem adatnak vissza. Bérmentelton levelek nem fogadtatnak el. — Nyílt-tér soronkint 20 kr. — Hirdetések jutányosan számíttatnak.	ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.	KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetési és nyílttér díjak küldendők: Landesman B. könyvnyomdája.

A tisztelt közönséghez!

A midőn a „Felső-Zemplén“ jelen számának megjelenése után, egyéb elfoglaltságom miatt leteszem a szerkesztői tollat és ezen rövid bucsuszavakat intézem a t. közönséghez, hosszabbban is foglalkozhatnám a „Felső-Zemplén“ majdnem három évi működésével, ezt azonban — a nélkül, hogy okom volna szégyelni — mellőzöm és röviden mondom őszinte köszönetet az irányomban tanusított szives szellemi támogatásért. Különösen köszönetet mondom Nagy-Mihály város és környéke azon számottevő egyéneinek, a kik hírlapírói működésüket nemcsak figyelemmel kísérték, hanem jóakaratu támogatásaikkal is mindenkor elhalmoztak és soha, egy pillanatra sem tántorodtak el melőlőlem. Bizonyosága ez annak, hogy — bár megengedem, néha emberi gyarlóságából tévedésbe eshettem, de szerkesztői működésem általában közmegelegedésre s a közélet föllevenítésére s ezzel a közügy előmozdítására vezetett.

Köszönetet mondom továbbá helybeli és környékbeli tisztelt volt munkatársaimnak irányomban állandóan tanusított szives és becses közreműködéseikért.

Nagy-Mihály, 1898. december hó 15-én

Gál Vilmos.

A fenti értesítés folytán tudatjuk a t. közönséggel, hogy a „Felső-Zemplén“ a szerkesztő változás dacára is fent fog továbbra maradni. A szerkesztését a felelősséget az alólírott kiadóhivatal vállalja el.

A midőn e körülményről értesítjük a t. közönséget, kérjük továbbra is a szives pártfogást.

Nagy-Mihály, 1898. december hó 15-én.

A „Felső-Zemplén“ kiadóhivatala

Landesman B. könyvnyomdája.

Magyarosodjunk.

E művelt 19-ik század magasan lobogtatja azon diesteljes lobogóját, melyen letörölhetlen betűkkel van kiírva a társadalmi élet nagy esemény szava: a civilizáció.

Manapság az előre haladás korszakát éljük. A tudomány beható kutatásai és buvárlatai, mint sikeres vívmányok állanak rendelkezésünkre. Gőzerővel dolgozunk; vilámgyorsasággal utazunk és léghajóval röpködünk a magasban.

Kétségtelen, hogy mindezen vívmányok alkalmul szolgálnak nekünk a polgárosulás czéljának előmozdítására és eszközül arra, hogy a kereskedelem és ipar javára fordithassuk.

De hát mindez kizárja-e azt, hogy egy szersmind magyarosodjunk is? mert sajnós, hogy azt kell tapasztalunk, hogy az erkölcsök lazulnak és nemzeti jellegünket vetkőzik le.

Az aranyborjút imádjuk és az igaz Istent nem akarjuk elismerni.

Ha nyelvében él a magyar, úgy kétszeresen védi meg fáját, ha a nemzet jellegét is magán viseli; azért kell arra törekednünk, hogy minden intézményünk jellegében magyar legyen s azért viseletünk és ruházatunk sem lehet más, mint magyaros.

Szükséges ezt a mai viszonyok közt — mikor már a kis gyermek kebelére csepegtetik a tágasb haza hódító fogalmának magvát — ezt hangoztatni és felhozni, mert a nem emlegetett eszmék az elfelejtés sorsára jutnak, a nagy pusztasivatagon eltévednek.

Nyelvében él a magyar; de a nyelv csak külső forma, ép úgy, mint a viselkedés, melynek a szellem és érzelem a lényege és alapja. Csupán a nyelv által egymagában a nemzetiség csak részben van meg, ha a nemzet szívéből hiányzik a magyar viselet iránti vonzalom.

Sokan szemben azt állítják és hozzák fel: hogy a ruha nem teszi az embert. Az igaz, azt elismerjük; de nem hisszük azt,

hogy a lojalitás csak frakkban nyilvánulhat. A frakba öltözött ember, bárnyibörbe bujt róka is lehet. De az szent meggyőződésünk, hogy a lojalitás valósággal a hazafiai érlemben gyökeredzik és lakik, mint a külső jelekben sem röstel tani.

Ideje, hogy szívvel és lélekben, nyelvben és jellegben, teljes ízében tetőtől talpig magyarok legyünk.

Kell, hogy társas életünket tiszta magyar szellem lengje át s társas életünk tiszta kifolyása legyen az eredeti magyar lelkületnek, jellemnek és jellegének, mi nélkül ép erős és nagy nemzet nem leszünk soha.

E czélt csak úgy fogjuk elérni, ha az összes magyarság hazafiassága teljes erejével fogja felkarolni és példával előre menni a magyar viselet szokássá tételét.

Ne habozzunk hát és tegyük meg a dolgot úgy, hogy minden társaskörben s nyilvános alkalomkor honossá tegyük a magyaros ruha viselését, annak kitüntetését és megkedveltetését. Mutassuk meg, hogy nem vagyunk majmolói idegen országok izléstelen divatjainak és megtudjuk becsülni saját nemzeti viseletünket, a falóban szép és izléses magyaros öltözetet.

Csak hogy van egy mérge a társadalomnak, a hiúság szülőanya, mit ugyneveznek hogy divat.

Ez által éppen nem azt akarjuk állítani, hogy a divat rossz; sőt ellenkezőleg az előrehaladás indítójának tartjuk, csak hogy az ne legyen idegen, de magyaros, hazai és nemzeti jellegű legyen. Az ilyen divat előmozdítója a művelődésnek és fejlesztője a jó izlésnek. Nagy befolyással van az a kereskedelem és ipar haladására, de az is csak úgy, ha nemzetünk jellegét viseli, hogy ne vándoroltassuk külföldre a sok millió aranykoronát, hanem tartsuk meg idebent az országban saját kereskedelmünk és iparunk gyarapítására és élénkítésére.

De minek is utánozzuk mi az idegen izléstelen divatot, mikor bírjuk a saját nemzeti szép és izlések öltözetünkben a kor igé-

TÁRCZA.

Az őrnagy.

Az őrnagyé helyett mutatott Pálnak. A kandelóban hatalmas tűz égett, a jobboldali szobasorok kaktuszfával volt ellepve. A selyemdiványon nagy sárga macska hajlítgatta nyulának derekát, szeme mint valami zöld parázs, úgy világitott.

A fiatal asszony közel ült le Pálhoz. Magas, nyakik zárt szürke ruha volt rajta, minden díszítés nélkül. Olyan volt, mint egy napfényes, derült, de hideg — hamvazószerda.

— Hogy magamhoz kértetem önt, — mondá némi ingerültséggel, annak fontos oka van.

— S nekem szintoly fontos okom, hogy eljőjtek.

A nő büszkén vetette hátra fejét.

— Ön a multkor, uram — s hangja fagyos volt, — vallomást tett nekem.

— Nem tagadom.

— Pedig jól tudta . . .

— Hogy férje van? Hát tudtam.

— En nem mondtam önök sem igent, sem nemet. Egy egész hetet engedtem szívemnek a megfontolásra. A hét eltelt, válaszolok.

Pál megrázkódott. Nem volt bátorsága a fiatal nőre pillantani, tekintete a falról a szőnyegre, a szőnyegről a butorokra esett.

— A feleletem egy katonatörténet. Mielőtt elmondanám, kérem. Nézzen reám. Legyen őszinte: adtam önök okot arra, hogy velem, szemben szerelmi vallomást kockáztasson?

— A mint vesszük.

— Ez gorombaság. Mivel bátorítottam föl önt — mondja?

— Ez nehéz és kényes kérdés, erre nem is felelhetek. Szemét kellene vádolnom, melyeknek lángjáról nagyságos asszonyom nem tehet. Nevéte olyan volt, mint az ezüst csengettyű hangja, melyre a szolgáló engedelmesen besietnek. A nevéte hívott és én szolgálattelre jelentkeztem.

— Különös magyarázat. De térjünk a dologra. Hanem előbb kínáljon meg egy cigarettával.

Pál szó nélkül tette ki szivartárczáját, az őrnagyé illatos füstöt fújt a levegőbe s kissé hátradölvé beszélni kezdett.

— A zászlóalj nagy veszteségeket szenvedett a Brecska melletti harcokban. Nagy volt ott a romlás . . .

— Pedig nem volt ott a maga szép szeme őrnagyé.

— A hirtelen meghűvösödött esték sokat elvittek a megmaradtak közül. A feneketlen sárban az élelmezés fennakadt, a legénység gyakran éhezett, a harcütüz alább hagyott, a tiszték kedvtelenül lépegettek a sorok élén. Még a dobok is rekedtebbé váltak s a máskor harsogó kürt oly

operaénekeshez hasonlított, a ki nincs jól disponálva.

— Mily zengő hangon beszél ön asszonyom a rekedt dobokról. Reggelig is elhallgatnám.

— A fegyelem meglazult. Ebben az esztendőben bő szilvatermés volt Bosznia földön. Az utszéli fák rakva voltak egészséges, ibolyakék gyümölcsessel. Az éhes sorok megszakadozták, itt-ott kiugrott egy-egy vakmerőbb katona, hogy egy marék szilvával éhségét csillapítsa.

— En is éhes vagyok. A szerelem a szívnek éhsége. Vallja meg őszintén: nem természetes, hogy kiugrottam a sorból?

— Oh, maga nagy közbeszóló! Ez engem különben cseppet sem zavar meg, mert jól tudom a leczkém . . . Az őrnagy kiadta a rendeletet: a ki a sorból kilép, azt agyonlövöti. Ez a parancs helyes volt. Fegyelmezett hadseregnek nélkülözés a próbaköve. Az ő odaadó fáradozása forgott veszélyben, mert a zászlóalj, melyet ő felsége nem egyszer feldicsért: kezdett rendetlen inzurgens had lenni. Tudja olyan, mint a nemesi felkelők Győr-nél . . . Széna, szalma, széna, szalma!

Estefelé egy futár jó híreket hozott. Az élelmezés kocsik holnap délig megérkeznek. Előttük meg az ellenség, tizszeres tulerő, melyet dicsőség volna megszalasztani. Reggel csakugyan összeütközésre került a dolog. Az ellenség egy erővel benőtt lejtőn macacsul tartotta magát, jól lőtt és kitarótan. A zászlóalj rohamra indult. Szuronyszegezve, dörgő

Karácsonyi és ujévi ajándékok

u. m. díszművek, ifjusági iratok- és képeskönyvek, almanachok, albumok, ima-, emlék- és zsebkönyvek, levélpapírok díszdobozokban, stb. stb., kaphatók LANDESMAN B. papírüzletében.

nyeihez alkalmazható viseletünket. Mert bizony a ruházat is ép úgy, mint bármi más fejlődik, változik és idomul a kor viszonyaihoz és igényeihez képest: mert azt mi sem hisszük, hogy bárki is helyesnek tartaná — és ebben áll a fejlettségünk oka, — hogy az ósdi, a mostani körülményektől eltérő szokásokban és kényelmetlenségben maradjunk meg és azokhoz feltétlenül ragaszkodjunk.

Szerencsés megoldáshoz vezetne, ha mindazok, kik eszménknék helyeslői arra törekednének, hogy a magyar nyelv mellett a nemzeti viselet a magyarnő ruha is fölkaroltsassék.

Egyébként a gondviselés úgy intézkedett felőlünk, hogy vannak öngyógyalaink, kiket úgy jelezünk ki, hogy magyar nők.

Nemzetünk megbecsülhetetlen kincse a nyelv és kitörülhetlen a magyaros jelleg, de hogy a nyelv és jellege ki ne vesszen, annak megakadályozását és fenntartását a magyar nőkre bizzuk és hozzájuk fordulunk.

Az emberimem földi öngyógyala a nő. A nő hozza világra, nő táplálta, védi és gondját viseli egész életen át a férfinak. Hány életet ment meg a társadalomnak s mennyi anyagi és erkölcsi kárt akadályoz meg gyakran egy tisztalelkű a jóra, szépre, nemes és igazra hajlandó nő.

Lehet e tehát szebb hivatása egy magyar nőnek, mint a honleányé, a ki nem polgárokat nevel a világnak, hanem hazafiakat a hazának.

Karthagó hölgyeit bámulja a világ. Az orleansi szüzet aranybetűkkel írták a történet könyvébe.

De tekintsetek Dobó hies fészke Eger város felé és látni fogjátok, mit tehet és mire képes egy magyar nő.

A magyar hölgy nemcsak nő, hanem honleány is, kinek nemcsak szive van boldogítani, hanem hazája is, ki egyik kezével ölel, a másikkal lobogót nyújt a harcra menőknek; ki egyik kezével a haza oltárára áldozatot nyújt.

Igen, e hatalom, a női szív, ismeri azt az egész világot.

Igen, magyar nők, ti adhattok jó példát, buzdító lelkesítést a barátnő, a kedves, a férj és gyermek előtt, hogy általatok hatalmas befolyásoknál ők is nyelvben, szívben megmagyarosodjanak és azoknak maradjanak.

A civilizáció nagy harcában ti legyetek a győztesek, bajaitok, kellemeitek és érzelmeitek varázsával. Fegyverzetek le mindenkit s tökéletes diadalt vívjatok ki ott is, azokon is, a hol s a kiken diadalt aratni

kiáltással s az eldobott kő súlyával ment előre . . . A kürtök győzelmet és gyülekezőt harsogtak nemsokára. Maga a levegő is megrészegült e vidám, kiabáló, diadalmas hangoktól. A csapatok kezdtek rendbe állni, sok volt a sebesült s a halott.

— Elesni, meghalni, — mi az? Azokat sirassa inkább, a kik — mint az indus fejedelmek özvegyei — lassu tűzben égnek el. Sirasson engem.

— Maga égő szalmakazal! Ne zavarjon a közbeszólásaival . . . A mély utban állottak. Két oldalt gyümölcsfákról nevetett a bőséges nyárutó. A nap melegen sütött. A lövésektől s lármától megijedt madarak, a mély csendtől meglepetve, hallgattak. Egy bátor rigó nyerte vissza először hangját; a cserjésben száz más madár követte példáját. Az örnagy kivonta kardját. Végigtékintett a sorokon, büszkén, kissé elfogulva kiáltá: „vigyázz!”

— Asszonyom, már késő.
— Ne beszéljen mindig közbe.

E parancsszóra a katonák arca, tartása minden mozdulata megkövült. A visszafojtott lélekzet nagy csendjén egy fújdalmas sóhajts hangja nyilatkozott. Egy résztvevő tekintet sem kereste a helyet, a honnan ez a sóhajts felfakadt.

— Mikor a résztvevő tekintet olyan ritka.
— Kérem Pál . . . A negyedik sorban egy önkéntes mellett, halvány katoná tántorgott. Nehéz sebet kibírta eddig. Most lebukott, kezét görcsösen szoritotta hónaljsebjére. A betegápolók messze jártak, az erdő szélén szedték össze a holtakat s a sebesülteket.

— Földi — mondá a sebesült, — vizet . . . Az Isten irgalmára . . . Az önkéntes megrezsent.

magyar szívetek sugalja s a haza érdeke kívánja.

És győzni fogtok biztosan, mert ti tudjátok a módját és szerét, hogyan kell szív, elme és bajaitokkal hatni és a haza javára cselekedni.

Sürgős kérelem.

Ismétlen tisztelettel kérjük hátralekös előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetési hátralékaikat e hó 20-áig okvetlenül beküldeni.

A kiadóhivatal.

Lapunk legközelebbi száma folyó év december hó 25-én jelenik meg.

— **Szabad a vásár.** A jövő vasárnap, e hó 18-án, mint a karácsonyi ünnepeket megelőző vasárnapon, az üzlethelyiségekben az elarusítás egész napon át teljesíthető lesz. Az ipari munkára vonatkozólag azonban a tilalom felfüggesztése nem terjed ki.

— **Egyházi kinevezés.** Perlsberg Ede kanonok, volt tőke-terebesi plébánost Babics Zsigmond dr. kassai püspök generális vicariussá nevezte ki. Perlsberg kanonok a 60—70-es években Fábry és Perger püspökök alatt Kassán udvari káplán volt s nagy tehetsége és kitünő tolla miatt igen kedvelt embere volt felebbvalóinak.

— **Füzessér-köri szövetkezet.** Valószínűleg a járás többi körei is követni fogják a füzesséri kör tettet és szintén megalakítják a szövetkezetet. Vasárnap volt az alakuló közgyűlés, a mikor is elnökké Füzesséry Tamás főszolgabíró választotta meg és elhatározottat, hogy a szövetkezet székhelye Sámogy lesz. Az új szövetkezet működését január 1-én kezdi meg.

— **Installáció.** Az újonnan megválasztott pazdicsi ág. evang. lelkes: Kozlay József ünnepélyes beigtatása f. hó 11-én ment végbe. Ez alkalomból Pazdicsion volt a debreczeni főesperes is, a ki eszközölte a beigtatást. Az egyházi ceremónia után ebéd volt, melyen városnkából is többen vettek részt.

— **Jótekonycélu gyermekeladás.** Varranon a „Magyar korona” termében az orgona és a kisdodovodai karácsonyfa javára e hó 18-án, vasárnap jótekonycélu gyermekeladás tartatik, a mikor is színrekerül „A napkeleti bölesek hódolata.” Helyárak körszék 2 korona, zártszék 1 korona, állóhely 80 fillér. Kezdeté fél kilenc órákor.

— **Ügyvédi kamara.** A kassai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. Novák István varanói ügyvéd lakhelyét a kamara területén belül Gálszécsre tette át.

— **Halálozás.** Folyó hó 10-én hajnalban hetekig tartó betegeskedés után befejezte életét özvegy **Dercsényi Kálmán** ur. Különösen az utóbbi pár héten már hozzátartozói is tisztában voltak azzal, hogy a jöleklő urnón nincs segítség, de mégis felette leverőleg hatott a nagy kiterjedésű családra a halálhír. Ugyanígy hatott a szomorú hír az egész városra is, mert nincs itt egyetlen egy ember sem, a ki ne viseltetett volna igaz tisztelettel a közszertetben és becsülésben álló urnó iránt. — Temetése f. hó 12-én délelőtt 10 órákor ment végbe, a mikor is a szomorú helyen találkozott a vidéki és helybeli intelligencia legelőkelőbb tagjai, hogy a megboldogult iránt leróják kegyeletök kifejezését. A koszorúkkal teljesen elborított érzéköporsót az udvaron helyezték el, a hol csakhamar kezdetét vette az ág. ev. szertartás. Az egyházi szertartást a pazdicsi új lelkes **Kozlay József** végezte, **Boór Jenő** újhelyi lelkes és **Materny Károly** debreczeni főesperes segítségével. A szép gyászbeszéd előtt és után az abarai népeknak énekelt megható gyászdalokat és csak annak elhangzása után helyezték a koporsót a gyászkoecira és indult meg a nagyszámu gyászoló közönség a fútczán végig a temetőbe. Az uton is folyton énekelt az énekkar és az is bizonyítja, hogy a megboldogultat mennyire szerette mindenki, hogy a hol csak a gyászmenet elvonult, az összes üzlethelyiségeket becsukták. A temetőbe érve, a sir szélén **Materny Károly** főesperes mondott ritka eleganciára valló és mindenkit mélyen meghatott remek búcsuzatot és imát, a minék befejezése után az énekkar gyászdala közben lebecsajították a sirba a koporsót. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Dercsényi Mária öz. Nemthy Ödönne, Mariska, Sarolta és Anna gyermekeivel; Dercsényi Anna és férje Dercsényi Aladár, László, Kálmán és Boriska gyermekeivel; Dercsényi Klára és férje Vladár Emil, Erzsike gyermekükkel; Dercsényi Bertalan és Dercsényi Tekla az összes rokonság nevében is mélyen megszorodott szívvel jelentik a legjobban anya, anyós és nagyanának özvegy **Dercsényi Kálmán** született **Boronkay Teklának** folyó évi december hó 10-én, reggeli 3 órákor, életének 66-ik évében, hosszas szenvedés után végelgyenűtlenségen bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 12-én délelőtt 10 órákor fognak az ág. evang. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni. Nagy-Mihály, 1898. december 10-én. Béke hamyaira!”

— **Elöléptetés.** **Krémer Gyula** dr. ungvári kir. aljárásbíró az igazságügyminiszter Nyitrára törvényszéki bíróvá nevezte ki.

— **A kóbor cigányok ellen.** Ismeretes, hogy az országban szerte barangoló cigányok mennyire veszélyeztetik az élet és vagyonbiztonságot, különösen a hideg idő beálltával. E bajnak véget vetendő Borsodvármegye legutóbb tartott bizottsági ülésében elhatározta, hogy kérényt ad be a magyar országgyűlési képviselőházhoz, hogy valamiképen segítsen a jelenlegi állapotokon. Hasonló céllal áitrt az összes törvényhatóságokhoz, hogy szintén járuljanak hozzá a mozgalomhoz. (Végre egy okos indítvány!)

— **Országos vásár.** Városunkban e hó 19-én, azaz hétfőn országos vásár lesz. Hogy milyen vásár lehet az ilyen időben, könnyen elképzelhető.

— Ne folytassa tovább, mondá részvétellel, mikor az asszony kinyitotta szemét.

— Rövid leszek. Az önkéntest az örnagy agyonlövötte. Szakadó szívvel bár, de meg kellett tenni. Az önkéntes, kit az örnagy úgy szeretett, mint az édes fiát, az ösém volt. Az örnagy, a kit e nap megöszített s a ki e háboru befejezése után rögtön nyugdíjaztatta magát — az uram. És én mégis mellette maradtam. Fivérem gyilkosa mellett. Nem volt erőm elhagyni őt, annyira szeretem. . . . No, mondja kedves barátom, helyén volt-e az ön szerelmi vallomása? Mért sértett meg vele?

A férfi sokáig nem felelt. Végigsimitotta homlokát: nem almódik-e? A szép asszony ott állott előtte! egy szent, a kinek vidámsággal ő félremagyarázta. Egy becsületes nő, a ki, bár érzékenyen megsértette, mégis a legenyhébb alakot, egy elbeszélés alakját használta arra, hogy őt tévedéséről felvilágosítsa.

Elment . . . De ez modern történet, az olvasót nem hagyhatom a vége felől tévedésben. Nincsenek ma már nagy karakterek.

Mikor Pál elment, a fiatal asszony elgondolkozott és halkan mosolygott. Nehéz óra volt ez. A fiatal férfi a ki elment, végre is fiatal, szép, lelkes és nagyszerű — tetszik neki. Ha az elbeszélés hatását mérlegelte az örnagné, nem telt nagy öröme benne.

Ugy tűnt föl maga előtt, mint az a hadvezér, a ki nemcsak azért égette el a hidat maga után, mert az ellenség azon átjöhetne, hanem azért is, — nehogy ő maga forduljon vissza rajta.

Szeme (a nélkül, hogy forogna) látja a zászlóalj szabályos vonalát s az örnagy szigorú, komoly arcát; az ezüstös villámlást, mely a tisztelgés sebes mozdulatával a fegyverekből szikrázik elő. „Vigyázz — tisztelegj!” Olyan parancs ez, mely megdermeszt minden mozgást és minden életem. Erceforrás, mely a beledobott „ember-anyagot” mozdulatlaná és keménynyé teszi.

— Csak a női szív kemény, nem az érc.

— Legyen türelemmel, bevégezem mindjárt. . . . Az önkéntes nem tudta elviselni a baldokló sebesült hangját, a ki az Isten irgalmára egy ital vizet kér. A fegyvelme ránehazedett lelkére, de szíve egyik szegletében valami fojtó melegség kezdett fejledezni. Alulról föfelé, a hogy a tűz fölé tett víz is melegszik. Egyszerű, természetes érzés vett erőt rajta, mely áttöri mesterséges gátjait. Valami egyszerű fogalom, melyet az édesanya kebelén tanult el, mely a templomok füstjével, a szent énekek illatával, az imádság szűz erejével volt szívében ápolva. Isteni parancs, mely túlkialtja az emberit: szeresd felebarátodat. . . . Vize nem volt. Elhatározottan lépett ki a sorból, letört egy gyümölcságot, letérdelt a sebesült felebarátja mellé s a duzzadó gyümölcs üdítő nedvét lázas ajkai közé facsarta . . .

— Mi az? — kiáltá ijedten Pál, — valami baja van?

Az örnagné holtfehéren, leesnőtt szemmel, reszketteült helyén.

Pál néhány csepp kölni vizet frecesentett az arcába.

— **Az abarai énekkar.** Általában mindenki meg volt lepődve az özv. *Dercsényi Kalmán* németetésén avval, hogy az egyszerű földművesekből álló abarai énekkar mily nagy szabotossággal és kellő értelemmel képes előadni az énekeket. Ez mindenesetre a karnagy: *Fábián István* abarai tanító érdeme, a ki fényes tanúságot tett az énekkar szervezésével arról, hogy mily szépen és nemesen lehet fejleszteni még az egyszerű nép lelkiületét is, csak akarat és kitartás legyen. Ez pedig, a különben is nagyon kiváló tehetséggel rendelkező *Fábián István* tanítóban meg van. — Hátha a közönség ezt az énekkart nem ilyen szomorú alkalommal, hanem vig mulatság közben hallaná énekelni, vajjon mit szólna, mert hiszen mindenki tudja, hogy gyászadalok éneklésekor nem érvényesülhet kellő mérvben minden hangnem.

— **Uj polgármester.** Máramaros-Sziget városának képviselő testülete a dr. *Papp Tibor* lemondása folytán üresedésbe jött városi polgármesteri állásra legközelebb *Szerény Györgyöt* választotta meg.

— **A sztrópkói társaskör.** Még 1881. évben szentesített alapszabályokkal létesült Sztrópkón egy társaskör, de rövid fennállása után, mint sok más üdvös intézmény, lehaltá fejét és szunynyadni kezdett. Ez a társaskör is derekasan ki-aludta magát és lehet, hogy most is azt tenné, ha egy tetterős kéz fel nem rázta volna mély álmából. A társaskör újjászervezése e hó 11-én ment végbe, a mikor is elnökké megválasztott *Mauks Elemér* kir. járásbíró. Az ő megválasztása által igen sokat nyert a társaskör ügye, mert fáradhatlan tevékenységű ember és a ki székfoglalójában ki is jelentette, hogy a körnek nemesak szellemi, de egyzersmind anyagi támogatója is kíván lenni. A kör jegyzője *Lábás Béla*, pénztárnoka pedig *Ungváry Ede* lett. A választmányba bekerültek: *Bárczy Benedek* főszolgabíró, *Degré Péter* plébános, *Sváby István* állami iskolai igazgató és *Duka Tivadar* gyógyszerész.

— **Vármegyei közgyűlés.** Zemplénvármegye törvényhatósága f. évi december hó 20-án délelőtt 9 órakor a vármegye háza nagy termében rendes közgyűlést tart. Folyó hó 19-én pedig az állandó választmány ül össze.

— **Sertésvásár.** Az Ungváron uralgott sertésvész miatt rendes heti sertésvásárok több mint két hónapig szüneteltek. Tegnap nyílt meg újra a vásár, melyre a vészmentes községekből, tekintettel ezen állatfaj pusztulására, elég élénk volt a felhajtás. Az árak is igen magasak voltak.

— **Felsült utonállók.** *Davidovics Adolf* gereselyi gazdag földbirtokos a minap bekoacsított Ujhelyre. Késő este volt már, mikor utnak indult hazafelé. Mikor az útjába eső erdőhöz ért, kóbor cigányok előrohantak a szelutbokrok mögül és a kicsi hátsó részének ugrottak, hogy lerántásák *Davidovicsot*. Véletlenül azonban egy eset a dolog, hogy a földesur ült a kocsis helyén és megfordítva. A szegény kocsis tehát leszédtek a kocsi-ról a gazdája helyett és behurooltak az erdőbe, *Davidovics* pedig szépen hazahajtott. Csak akkor vette észre a kocsis eltűnését, mikor már hazaért. A szegény fogolyt bántatlanul eleresztették a cigányok, akik kegyetlenül fölültek a nagy sötétség miatt.

— **A díjnokok fogadalma.** Hosszu idő óta panaszkodtak a díjnokok mostoha sorsukról. Panasz szavaik most meghallgattattak, mert a díjnokok megfelelő szolgálattétel után nyugdíj jogosultságot nyernek. Mivel ekkép alkalmaztatásuk állandó jellegűt ölt s a szolgálati szabályzatok ő reájuk kiterjesztettek: állásuk betöltésére fogadalmat tesznek.

— **Felhívjuk** t. olvasóink figyelmét a „Nagy képes világtörténetnek” lapunk mai számában foglalt hirdetésére. A nagyszabású vállalat a legdíszesebb és legtanulságosabb magyar munka lesz. Kiadására az ország két legnagyobb könyvkiadó intézete egyesült: *J. Franklín* társulat s a „Révai testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság”. Kiállítás és tartalma egyaránt méltó társa a külföldi hasonló vállalatoknak. A mai számunkban foglalt hirdetés az egész vállalat prospectusát adja, a kedvező megszerezési módokkal együtt, mely szerint a 12 kötetes nagy művet 1 f. 50 kros haví részletek mellett bárki könnyen megszerezheti. A hirdetésre ismétellen felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

CSARNOK.

De . . .

— Humoreszk. —

— Még mindig nincs aranykarika az ujadon, Béla Barátom? Hiszen épen te szoktál oly lelkesen beszélni a házasság szent intézményéről. Vagy talán más lett a nézeted?

— Epen nem, Gyuri, most is állandó férjelölt vagyok és nem is mulasztok semmit, a mi tisztembe vág. Eljárók házi bálókra, piknikre, magamba fojtom az anyós-viceket, évente legalább kétszáz forintot költök bokréttákra, nem kacagok, ha házasságról társalognak . . .

— És mégsem jutottál célhoz? Hiszen több millió férjre váró nő van Európában. Nem lehet panaszkodni a kínálat csekélyisége miatt. Csak hozzá kell látni . . .

— Hozzá látni? Hja ez a bibi. Mi okozza a házasságok boldogtalanságát? A hebeburgyaság, melylyel a frigyét megkötik. Bemutatnak két lényt egymásnak bálban, fűrdőhelyen, jégpályán, kétszer-háromszor beszélgetnek egymással, aztán jegyesek, vőlegény, menyasszony. Még nem is ismerik egymást, már kész a kelengye és meg van rendelve a lakodalomra a pezsgő, a pap és a mátkagyűrű, és kimondják az örökre lebilincselő igent. Aztán tűnnek csak ki a hibák. A mi engem illet, óvatos ember vagyok; pontosan meg akarom vizsgálni és ki akarom nyomozni az összes körülményeket, melyek házasságra birjanak. Rendszeres vagyok ebben a tekintetben. Nézd ezt a kis könyvecskét; az a címe: De . . .

— De?

— Ebben jegyzem fel magamnak az eladóleányok jó és rossz tulajdonait. Az egyik lapon vannak a jók, a másik lapon jegyzem be „de” cím alatt a hátrányokat. Ha olyan leányra akadok, kinek „de” lapja egy-két évig üresen marad, akkor aztán . . .

— No, ez eredeti; és még nem akadtál olyanra?

— Nem.

— Különös.

— Hja nagy igényeim vannak.

— Pedig van itt elég derék leány . . .

Például *Hidváry Irén* . . .

— *Hidváry Irén* . . . Oh persze, hiszen itt van a könyvemben . . . 16. lap . . . *Hidváry Irén*; kecses alak, vonzó arc, kék szem, ép fogsor, szeretetreméltó modor, okos, de . . .

— Dé?

— Mégis lehetetlen.

— Miért?

— Egyetlen leány és anya él.

— Nos?

— Hja, hát azt te nem érted. Egyetlen leányt, kinek anyja van, bajos elvevni. A gyöngéd anyja reggelitől vacsoráig az egyetlen leánynál van, együtt tanácskoznak, diskurálnak, néha konspirálnak . . . A férj csak harmadik személy és csak alárendelt szerepet játszik.

— Van ebben valami igaz . . . És *Biró Böske*? Van annak hat-hét testvére!

— De egyebe nagyon kevés; itt van fekete fehéren: Nagyszámu család, szűk anyagi viszonyok . . .

— Ah, tehát pénzházassagra utazol?

— Pénzházasság? Pih. „micsoda” kifejezés?! Ilyesmire nem gondolok. De lásd, egyelőre dr. *Harmath* nagyon jól érzi magát, nincs nagybó gondja, női szeszélyek sem kinnózzák, hát csak méltányos dolog, hogy ha már megfeleségesedem, legyen az asszonynak is valamicskéje.

— Bizonys mértékben igazad van. De hiszen van a városban még sok szép leány, például *Aczél Hedvig*. Van annak vagy százezer forintot érő vagyon.

— *Aczél Hedvig*? 22. lap. Elegáns alak, sápadt arc, szép foga, egy szemfog kiányzik . . .

— Ez a legnagyobb hibája?

— Oh, nem, de nem tud helyesírást. Borzalmasan ír; vagy nem tanult, vagy régen tanult; mindkettő aggasztó.

— Valóban nagyon kritikus vagy, de majd más nevet említek. Mit szólsz *Mersze Magdához*? Ennek is van „de”-je?

— *Mersze Magda* szép, fiatal, vagy onos, művelt, szeretetreméltó; de . . .

— Nos?

— Hortyog!

— Csak álmában . . .

— Hát ezt honnan tudod?

— Ezt a nem megvetni való adatot egy szobaleánynak köszönöm, a ki szülőjénél szolgált . . .

— Hahaha!

— Hja, csak kacagj, ez nem csekélység . . . Nem tudnék aludni, ha valaki közelemben hortyogna . . .

— Kedves barátom, ha ily válogató vagy, sohasem lesz belőled férj, hanem jelölt maradsz egész életeden át . . .

— Az sem lesz szerencsétlenség; jól érzem magamat; irzdam virágozik, de kliensem nagy része após-aspiráns. Folyton szaglászna, nem gondolok-e házasságra.

— Jól van, jól; csak ne feleddj meghívni eskülvődre.

— Persze, hogy nem. Azt akarom, hogy az egész világ tudja boldogságomat. Hat nyoszolyólány, hat vőfély, pezsgő . . .

— Ugy legyen; majd segíték a rendezésben . . . Ertek ilyenekhez.

*

— Adj isten, Béla, hol bujkálsz? Nem látalak vagy egy ösztendeje. Pedig azt halottam, hogy meg is nősültél?

— A biz, hála istennek, nem valótlán.

— Csakugy? Es nem is értesítettél. Hiszen megígérted, hogy . . .

— Bocssás meg, Gyuri, egészen családi körben ültük meg a lakodalmat; csak a pap és a két tanu volt jelen az esküvőn.

— Es még utólag sem látogattál meg?

— Nem volt érkezésem . . .

— Még sok a kliensed? Az após-jelöltek . . .

— Biz' azok elmaradtak . . .

— Es az uj apósod szerzett-e klienseket? . . .

— Epen nem; nóm atyja régen meghalt . . . Kevés pénze is lett volna a perlekedésre, mert kis kézműves volt a külvárosban . . . Most a szabad időmet azzal töltöm, hogy szaklapoknak dolgozom és ezek elég jól fizetnek . . . Este tanítok . . .

— Tanítasz?

— De nem növendék gyermekeket ám, diákokat, hanem a feleségemet.

— A feleségedet?

— Azt! Gyakorlok vele nyelvtan, helyesírást, földrajzot . . . Szegénynek kevés alkalma volt a tanulásra . . . Tanulás után megvacsorálunk a kis feleségemmel és az anyósommal . . .

— Az a . . . a . . . anyósoddal?

— Ah, nem tudod? Anyósom nálam lakik. Lidikém egyetlen leánya, és nem lehettem oly kegyetlen, hogy elválasszam őket . . . Hát így élünk együtt . . . Még éjjel korrigálók egy kicsit, és bizony a nóm hortyog, mikor én még dolgozom . . .

— Te! A nód hortyog?

— De mily kedvesen, dallamosan! . . . gyönyör hallgatni.

— Na örülök, hogy boldog vagy . . . De mondd csak, mit csináltál a bizonyos könyvecskével?

— A „De” címlappal . . . Kigyógyultam! . . . Odaadtam a feleségemnek . . . Mosolyogsz? Azt mondom néked, ha egyszer te is találkozol oly rejtélyes, édes, kérdő tekintetű menyeyi szemekkel, mint a milyenek a Lidim szemei, — tudom, hogy te is csak úgy tennél, mint én.

Frici.

Felelős szerkesztő: **Gál Vilmos.**

Kiadó-tulajdonos: **Landesman B.**

HIRDETÉSEK.

272. sz.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szobránczi kir. járásbírósg 1898. évi Sp. 194/3 számú végzése következtében Szóráth János ügyvéd által képviselt Schönberger József ö.-porubai lakos javára Rozenblith Jakab alsó-ribnyicei lakos ellen 260 f. j. ár. erejű 1898. évi október hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 795 f. 50 krra becsült gazdasági eszközök, lovak, széna, szalma és házilatorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szobránczi kir. járásbírósg V. 165/3 számú végzése folytán 260 f. tőkekövetelés, ennek 1898. évi október hó 1. napjától számítandó 5%-os kamatai és eddig összesen 39 f. 30 krrban bírlóg már megállapított költségek erejű Alsó-Ribnyiczen leendő eszközölésre 1898. évi december hó 22-ik napjának délután 2 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladottnak fognak.

Kelt Szobránczon, 1898. évi december hó 12. napján.

Hartman Ltpót,

kir. bir. végrehajtó.

427. szám.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a bpesti kir. kerék- és v. törvényszék 108105. számú végzése által Lípínszki Manó javára Lázár János ellen 138 f. 10 k. tőke, ennek 1898. évi okt. hó 5. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 49 f. 10 k. perköltség követelés erejű elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírlóg felülfogalt és 746 f. 10 k. becsült ökrök, szekér, életmunka, stb. álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a V. 361/1898. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes sztrái lakásán leendő eszközölésre 1898. évi december hó 22-ik napjának délután 2 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozők ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladottnak adatni.

Kelt Nagy-Mihályon, 1898. évi decz. hó 15. napján.

Gál Vilmos,

kir. bir. végrehajtó.

K.

AMERIKAI ZSEBÓRÁK.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

— Ára darabonként 3 frt. —

Jótállás mellett, míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 kr.

Onberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

— Ára darabonként 3 frt. —

A penge *** esilagos aczélból és a többi részei alpacából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR

főbizományosnál

11-26

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 db után egy ingyen küldetik.

HÄNDLER MIKSA

kalap-, divat-, rövid-, norinbergi- és díszműáru-üzlete

NAGY-MIHÁLY, főutcza, Spiegel-féle ház.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, miszerint Nagy-Mihályban, főutcza, Spiegel-féle házban egy

kalap-, divat-, rövid-, norinbergi- és díszműáru-üzletet

nyitottam.

Midőn még megjegyzem, hogy dusan felszerelt raktáram, valamint legjobb és legolcsóbb áruimmal képes leszek a n. é. vevőközönség minden igényeit kielégíteni, ajánlom magam b. jóindulatukba és vagyok

kiváló tisztelettel

2

HÄNDLER MIKSA.

455 szám.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi 60 t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a nagymihályi kir. járásbíró V. 199. számú végzése által Klein Gyula javára Szilágyi Lajos ellen 40 frt tőke, eddig összesen 14 frt 62 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 800 frtra becsült gőzcséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a Sp. I. 325/1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperesek nagymihályi lakásán leendő eszközösére 1898. évi decz. hó 16-ik napjának délután 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elad tui fognak.

Kelt Nagy-Mihályon, 1898. évi nov. hó 24-ik napján.

Gál Vilmos,

kir. bír. végrehajtó.

NAPTÁRAK

nagy választékban

Landesman B. könyvkereskedésében.

**Engel Sámuel**

ékszerész, óra-, arany- és ezüst-cikkek raktára

Nagy-Mihály.



Karácsonyi és ujévi ajándékoknak alkalmas díszes tárgyak:

Arany és ezüst zseborák,

inga- és salon órák,

valódi ezüst gyertyatartók,

asztali készletek,



valódi Berndorfi china-ezüst

díszmű-árak,

gyémánt és brilliant-tárgyak

gazdag választékban. 2

Megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Fontos!!! Óra-, arany- és ezüst-tárgyak részletfizetésre!!! Fontos!!!

OOOO Javítások a legpontosabban eszközöltetnek. OOOO

Nagy Képes Világtörténet

Képes díszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLÁY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszté

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szövegképpel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldalal.

Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvet, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhó ábrázolatok lesznek. Képes mellékletet, történeti térképet, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített historiai muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műrekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója baráta, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bízalommal ajánlja, tehát nagy magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét

kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes

kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadásához díszes be-kötési táblák szállítotnak.

Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frt/ával

a) kötetenkint utánvéttel bérmentve,

b) havi 1 frt 60 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy alulírt kiadóhoz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.